

Дамаск некогаш го нарекувале рајски град, бисер на Ориентот и град на Арама, со мноштво столбови какви што сè уште не се изградени на земјата, сликовито може да се претстави како патување низ времето. Тоа е место каде се среќавате со историјата зашто тука се случиле многу нешта и оставиле белег на денешна Сирија, Блискиот Исток и на Медитеранот.

Денес престолнината на Сиријската Арапска Република брои од 5 до 7 милиони жители. Во историјата Дамаск се обележува како најстар главен град на светот. Тој е престолнина на различни племиња, градови-држави, калиги, емирати, народи, династии во континуитет од околу 5 илјади години. Овој град е распослан по должината на брегот на Барада (втора река по големина по Еуфрат), меѓу голите планински масиви.

Во третиот милениум пр.н.е. негови први жители биле Арамитите. Првите пишани траги за тоа се наоѓаат на таблиците пронајдени во местото Ибла и во древните списи на египетските фараони.

Познавачите на историјата на Дамаск му препишуваат многу текови во денешната цивилизација. Овде се почетоците на агрокултурата, тајните на металургијата, првата азбука во историјата на човештвото, феникискиот јазик, античкиот свет и манифактурната изработка на свилена облека со златни елементи.

Сирија ја нарекуваат и колевка на христијанството, во која се населени едни од најстарите христијански заедници, а тука се и најстарите цркви на светот. Повеќе векови Дамаск бил престолнина и седиште на калифите од исламскиот свет.

Тука занаетчиите ковале сабји, стакларите го откриле боеното стакло (кое дури по неколку века било донесено до Венеција). Неодамна е објавена агенциска вест дека француските археолози тука ја откриле најстарата слика на светот, која била сликана со постојани бои.

Исто така, Дамаск бил и важна раскрсница низ која се движеле караваните, тој бил средиште на патот на свилата меѓу Кина, Блискиот Исток и европските земји.

На овие простори се менувале народи и војска, култури и религии, цивилизациите зад себе оставале помали или поголеми белези, кои до денес се зачувани. Во Сирија владееле Египќаните, Грците, Вавилонците, Персијците и многу други народи. Арапите дошле во седмиот век. Се менувале династии, градители и луѓе кои уривале, војни и политички сојузи сè до конечното ослободување на земјата во 1945 година. Дамаск бил во центарот на сите случувања.

Испреплетено старо со ново е неизбежната слика на денешен Дамаск, град полн со живот. Неговата бескрајна панорама како на дланка ги открива карпестите ридови Касјун на кои се приспособени многу куќи и улици на предградието, кои делуваат како да сраснале со стрмните страни во ридот.

Незаборавен е погледот од терасите на рестораните, каде се служат квалитетни домашни сокови и вкусни колачи, кафе или чај од мента. Градот се капе во светлината од разнобојните улични светла и фарови на автомобилите, од бројните светил-

РАЈСКИОТ БИСЕР НА ОРИЕНТОТ ВО КОЛЕВКАТА НА ХРИСТИЈАНСТВОТО

срцето на градот се наоѓа познатата џамија "Омајада", која ја изградил Калиф Абдул Малек во 705 г., кој во текот на римската ера бил храм на Јупитер Дамаски, а во четвртиот век, во времето на ширењето на христијанството, тука била црквата посветена на Св. Јован Крстител. Долги години христијаните и муслиманите заедно го користеле молитвениот простор. Денес во Дамаск има илјадници џамии, но "Омајада" е средиште на верниците.

Како и во секој град на Блискиот Исток, така и во Дамаск, се неизбежни суковите (отворени и покриени пазари), кои постојано ги привлекуваат туристите поради разновидноста и обилната понуда.

Неправедно е да не се спомне гостопримството на домаќините, кои туристите ги опкружуваат со исклучително внимание, а на улиците трговците им нудат вкусни колачиња или штотуку исцеден сок од egzotично овошје.

ки по минарињата и на излозите на продавниците.

Вистинска слика за животот во градот може да се добие дури тогаш кога ќе се зачекори по неговите булевари.

Архитектурата на градот е склад на старото и новото. Доминираат станбени згради со правилни геометриски форми, мал број катови, а сите претежно имаат сива или жолта боја. Познавачите условно го делеле градот на стар и нов Дамаск, но неговите граници одамна се исчезнати. Во стариот дел на градот се наоѓаат национални ресторани со богато мени од националната кујна, а новите ресторани се по европски терк. Околниот простор го освојува новата архитектура, модерни зданија во кои се сместени државните институции.

Од знаменитостите на Дамаск не треба да се пропушти да се видат остатоците од бедемите, кои биле подигнати во време на Римјаните. Во

